

er saadan en Sammenføjning af de forskellige Anskuelse, kan det jo ikke være andet, end at det har den Indflydelse, at Forslaget ikke er saa godt, som det skulde og burde være. Jeg kan da forstaa, at den ærede Ordfører ikke sluttede sig fuldt ud til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, og jeg kan for saa vidt ogsaa godt forstaa det, da jo Flertallet af det Parti, hvortil han hører, er Landboere og altsaa kender Stemningen rundt omkring paa Landet lige saa godt som jeg og godt vide, at der ikke i vore Kommunalbestyrelser omkring i Landet findes noget udbredt Ønske om at gøre denne Sag til en almindelig Skolesag, til en almindelig Foranstaltning, som Kommunerne bør tage op paa deres Regning. Jeg kan kun ikke forstaa, hvorfor de saa ikke vilde stemme for den beskudne Ændring, som jeg tillod mig at anbefale ved Forslagets 2den Behandling. Det vilde maaske have lettet Forslagets Gang gennem det andet Ting — i hvert Fald udtalte det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, at han var fuldt og fast overbevist om, at saa vilde Forslaget nok gaa igennem der oppe. Men man har jo Grund til at antage, at det ikke er sidste Gang, vi se dette Forslag her, saafremt da ikke Landstinget, saaledes som det før er antydnet, brutalt vil slaa det ihjel, men kun følger Ministeren ved at udstemme denne Udvidelse af Kommunalbestyrelsernes Ret og maaske rette noget i Lovforslagets § 1 efter hans Anskuelse. Vi havde jo, som jeg før sagde, tilladt os at stille et beskeden Ændringsforslag ved Sagens 2den Behandling, som de Herrer imidlertid forkastede. Vi havde derved udtrykt den Anskuelse, som vi havde om det uforsvarlige i gennem Lovgivningsmagten paa en Maade at paatvinge Kommunalbestyrelserne at tage denne Sag op som en almindelig kommunal Foranstaltning, og jeg tror, at vi vare i vor fulde Ret til at gøre det, fordi det ikke er et almindeligt Ønske rundt om i Landkommunerne at tage en saadan Sag op, der, som jeg udtalte den Gang, efter vor Mening maaske vil virke i højeste Grad forkert og hemmende paa den Udvikling, som vi mene er den rette og den bedste, og i hvert Fald vil drage alt for mange og store Udgifter efter sig i Forhold til den Gavn, man kan vente sig deraf. Jeg vil derfor ikke kunne stemme for det foreliggende Forslag, saaledes som de Herrer have affattet det. Men da jeg — efter hvad jeg har udviklet her — antager, at der kan

være god Grund til at tro, at Forslaget vil komme tilbage til os i en anden Skikkelse efter at være blevet underkastet en grundig Behandling i det andet Ting, vil jeg paa den anden Side heller ikke modsætte mig, at Forslaget bliver sendt til Landstinget, for at dette kan komme til at udtale sin Mening derom, og vi maaske saa senere kunne faa at se, hvorledes det ærede Flertal vil stille sig til de derved fremkomne Ændringer, som muligvis ogsaa jeg kan være med til at anbefale og give min Støtte. Jeg vil derfor anbefale at udlade at stemme for eller imod Forslaget, men lade de Herrer selv praktisere det videre og tage de Følger, som ville fremkomme ved Behandlingen i det andet Ting, indtil vi atter kunne gøre det til Genstand for Behandling her.

Oscar Hansen: Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Claussen) henvendte sig til mig. Jeg lægger nu ikke saa megen Vægt paa den Slags Udtalelser, der fremkomme i fri Foredrag her i Salen. Men det ærede Medlem synes selv at sætte Pris paa at faa saadanne Udtalelser som den faldne betonedede. Det ærede Medlem kan dog ikke slippe bort fra de Ord, der faldt under Forhandlingen om Skoleloven. Naar det ærede Medlem der talte om, hvor langt han var naaet frem i Livet, er det ret naturligt, at jeg nævner den højeste Ære, der er vederfaret det ærede Medlem som Medlem af dette Ting. Naar det ærede Medlem saa ønskede, at jeg skulde være mere vederhæftig i mine Citater, maa jeg bemærke, at jeg overhovedet intet har citeret; jeg har henvist til en falden Udtalelse, men har udtrykkelig værget mig imod, at jeg citerede. Derimod synes det, at det ærede Medlem nu citerede mine Udtalelser og da altsaa har overset, at jeg ikke har benyttet mig af Citater, og derfor maa jeg altsaa tilbagevende den Bemærkning og bede det ærede Medlem selv være mere vederhæftig i sine Citater.

R. Claussen: Det er ganske rigtigt. Det ærede Medlem har ikke citeret mig, men han har tillagt mig en Udtalelse, jeg aldrig har brugt. Det er derfor, jeg har forlangt, at han skulde være mere vederhæftig med Hensyn til, hvad han tillægger mig.

Oscar Hansen: Det er kun for at vise det ærede Medlem den højeste Ære, jeg tror noget Medlem af dette Ting kan